

სადღესასწაულო წეს-განგება

წმიდისა მღდელმოწამისა

დოსითეოზისა, ქუთათელისა მიტროპოლიტისა

დიდსა მწუხარსა ზედა

- „მოვედით თაყვანის - ვსცეთ“ - იგალობება.
- „აკურთხევს სული ჩემი სული უფალსა“ (103 ფსალმუნი) - იგალობება.
- „ნეტარ არს კაცი“ - I კანონის I ანტიფონი.
- „უფალო ღაღად - ვჰყავ“ (იგალობება V კმაზე).
- წმიდისა დოსითეოზისა - მუხლი 8.

დღესა ამას ქსენებისა შენისასა, ვითარცა მზს ბრწყინვალშ პნათობ რამ ქართველთა ეკლესიისა სამყაროსა, აწ ჩუენცა პატივს-გცემთ შენ, წმიდაო მღდელმოწამეო დოსითეოზ, და ქმამაღლად ვაქებთ ღუაწლსა, მღვმარებასა და თავდადებასა შენსა საკურველსა, და გევედრებით, ვითარცა შემწესა ჩუენსა: გვიოხე აწ ქრისტის მიმართ და გუთხოვე, ღირსო, გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობამ, მშკდობამ და დიდი წყალობამ.

მღდელთმთავართა შორის კეთილმსახურებითა განპბრწყინდი, წმიდაო დოსითეოზ, და ერი ჩუენი, ქრისტეს მოსახულშ დამწყსე და განაბრძევ რამ საღმრთო მოშურნეობითა სარწმუნოებისა და მამულისამთა, აწ ჩუენცა არა უმეცარ ვართ ღუაწლთა შენთა, და მჟურვალედ გევედრებით: გვიოხე აწ ქრისტის მიმართ და გუთხოვე, ღირსო, გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობამ, მშკდობამ და დიდი წყალობამ.

შენ, მამად და მოძღვრად გყო რამ ქრისტემან მტერთაგან მიმდლავრებულისა ერისა შენისა, სიძენითა უძღლიდ მას, ვითარცა მოსს ისრაელთა, და თავს იდევ რამ განსაცდელი და სიკვდილი უმსჯავროდ სამწყსოესათვს შენისა, წმიდაო სული შენი ანგელოზთა აღიტაცეს წინაშე ღმრთისა, გვიოხე აწ მისა მიმართ და გუთხოვე, ღირსად სანატრელო დოსითეოზ, გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობამ, მშკდობამ და დიდი წყალობამ.

ნებითა ღმრთისამთა მღდელობისა მირონი, წინასწარვე ცხებული, დაპეჭდე საცხებელითა წამებისათა, ნეტარო, და აღიბეჭდე რამ სისხლთა დათხევითა, ღირსთა და მარტკლთა თანა სასუფეველსა შინა დამკუდრებულმან, გვიოხე აწ ქრისტის მიმართ, ვინამ ესე საწადელსა სახსენებელსა შენსა აღვასრულებთ, და გუთხოვე, ღირსო, გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობამ, მშკდობამ და დიდი წყალობამ.

მწყემსსა ცხოვართასა გპოვებთ შენ, და კეთილად მოღუაწესა მღლოცელსა, შ, ქართველთა ეკლესიისა შუენებაო, წმიდაო მღდელმოწამეო დოსითეოზ ქუთათელო, რამეთუ ვერცა ჭირმან ანუ იწროებამან, დევნამან ანუ საფრგებან სიკუდილისამან ვერა განგაშორეს შენ სიყუარულსა

მას ღმრთისასა, და აწ გაქუს კალიერებად დიდი, გვიოხე აწ ქრისტის მიმართ, და გუთხოვე, ღირსო, გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობად, მშკდობად და დიდი წყალობა.

სხუად დასდებელი ქმად 2

ეპა გურგუნი

ვითარიმე ქებისა გურგუნი შეგითხზნათ ქართველთა ეკლესიისა დიდსა მღდელთმთავარსა დოსითეოზ ქუთათელსა; კეთილმსახურებისა სუეტსა, და ზეციერსა წინამბრძოლსა ერისა ჩუენისასა; თვალუხუავად მამხილებელსა მტერთა და მბრძოლთა მისთასა, უკეთურთა და უდებთა მარცხუენელსა და ნუგეშინისმცემელსა ყოველთა ჭირვულთასა; რახთა კუალად მეოხ გვეყო წინაშე ღმრთისა, დაიფაროს მამული შენი – საქართველო – ყოვლისაგან ჭირისა და თანამბრძოლ გვეყოს ჩუენ მარადის წინააღდგომად მტერისა.

ვითარითა ქებისა საგალობელითა გიგალობდეთ დიდსა წინამბრუარსა და განმანათლებელსა ერისა ჩუენისასა, წმიდასა მღდელმოწამესა მამასა ჩუენსა დოსითეოზ ქუთათელსა, მნათობსა ერისა ჩუენისასა და სუეტსა შეურყეველსა სარწმუნოებისასა, რომელსა მოგცა ქრისტემან მადლი განსამტკიცებლად ერისა ჩუენისა, აწ მეოხ გვეყვავ მისა მიმართ, რახთა დაამტუნას აღმრვანი ურიცხუთა მტერთა და მხდომთა ჩუენთა.

ვითარსა ქებასა შეგასხავდეთ მწყებისა კეთილსა და მოძღუარსა ივერიელთასა, წმიდასა დოსითეოზ ქუთათელსა, სიმტკიცესა და ძელსა ეკლესიისასა და ერისა ჩუენისათვს ფრიად დამაშურალსა წინაშე ღმრთისა, ქსნად განსაცდელთაგან და განრინებად ყოვლისაგან ვნებისა და საცორისა, უგრეოვე აწცა მეოხ-იქმენ ჩუენთუს, წმიდაო, რომელი პატივს ვსცემთ დღესასწაულსა შენსა

დიდებად მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

სიწმიდითა გულისამთა იქმენ რად სამქუდრებელ სულისა წმიდისა, აღიღე ჯუარი შენი, ყოვლად ქებულო მამაო, და შეუდეგ გზასა მას იწროსა და საჭირველსა, რომელსაცა ზედა დაგადგინა ყოველთა მწყებისომთავარმან ქრისტემან ღმერთმან, და აპა, აწ მადლითა მით, რომელ გაქუს წინაშე მისსა, წმიდაო დოსითეოზ, ითხოვე ქსნად ივერიისად ზედამოსვლათაგან მტერისა და შეურყებელად დაცვად ეკლესიისამ.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ვინად არა გნატრიდეს შენ ყოვლადწმიდაო ქალწულო, ვინად არა უგალობდეს უხრწნელსა შობასა შენსა, რამეთუ რომელი იგი უჟამოდ მამისაგან გამობრწყინდა, ძს მხოლოდშობილი, იგივე შენგან უბიწომესა გამოვიდა გამოუთქმელად ქორცშესხმული, ღმერთი იყო ბუნებით და ჩუენთუს კაც-იქმა წყალობით. არა ორებად პირთასა განიკუეთა, არამედ ორითა ბუნებითა შეურევნელად საცნაურ-იქმა. მას ევედრე, პატიოსანო და ყოვლადსანატრელო, ცხორებისათვს სულთა ჩუენთასა. (ქმად 6).

- **შესვლა საცეცხლურით.**
- **წარდგომა დღისა**
- **საწინაწარმეტყველო - 3 საკითხავი მღდელმოწამისა.** (საზიაროდან მოწამისა).
- 1. **წინამდებრებისაგან ესაიასი (თ. 43:9-14)**

ყოველნი წარმართნი შეკრბენ ერთბამად და შეკრბენ მთავარნი მათგან; ვინ მიუთხრნეს ესენი? ანუ დასაბამითგანნი ვინ მიგითხრნეს თქუენ? მოიყვანედ მოწამენი მათნი და განმართლდედ, და ისმინედ და თქუედ ჭეშმარიტი. მექმნენით მე მოწამე. და მე მოწამე ვარ, - იტყვის უფალი ღმერთი, - და ყრმა, რომელი გამოვირჩიე, რათა სცნათ და გრწმენესყე და გულისხმაჲოთ, ვითარმედ მე ვარ. წინასწარ ჩემსა არა იყო სხვა ღმერთი და შემდგომად ჩემსა არა იყოს. მე ვარ ღმერთი და არა არს თუნიერ ჩემსა მაცხოვნებელი. მე მიუთხარ და ვაცხოვნე, ვაყუედრე და არა იყოს თქუენ შორის უცხოო, თქუენ ჩემდა მოწამე. და მე უფალი ღმერთი მერმეცა დასაბამითგან, და არა არს, რომელმან განარინოს კელთაგან ჩემთა. კვო, ვინ გარემიაქციოს იგი. ესრეთ იტყვის უფალი ღმერთი, მკსნელი თქუენი, წმიდამ ისრატლისა: თქუენ ძლით მივავლინო ბაბილონდ, და აღვადგინნე მეოტნი ყოველნი და ქალდეველნი ნავებითა შეიკრნენ.

2. სიბრძნისაგან სოლომონისა (თ.3)

მართალთა სულნი კელთა შინა ღმრთისათა და არა შეეხოს მათ ტანჯვა. საგონებელ იყვნედ თვალთა წინაშე უგუნურთასა მომკუდრად და შეერაცხა ბოროტად განსლვა მათი. ჩუენგან განსლვა შემუსრილად, ხოლო იგინი არიან მშკდობასა შინა. დაღათუ თუალთა წინაშე კაცთასა იტანჯნენ, არამედ სასოება მათი უკუდავებითა სავსე არს. და მცირედ დათუ ისწავლნენ, დიდძალად ქველყოფილ იყვნენ, რამეთუ ღმერთმან გამოცადნა იგინი და პოვნა იგინი ღირსად თავისა თუსისა, ვითარცა ოქრო ბრძმედსა შინა, გამოცადნა იგინი და ვითარცა ყოვლად ნაყოფი მსხუერპლთა, შეიწყნარნა იგინი. და ჟამსა მოხედვისა მათისასა გამობრწყინდენ და, ვითარცა ნაბერწყალნი, ლერწამსა შინა რბილდიან. შჯიდენ თესლებსა და დაიპრიან ერნი. და სუფევდეს უფალი მათ ზედა საუკუნოდ. რომელნი ესვენ მას, გულისქმა-ყონ ჭეშმარიტი და მორწმუნენი სიყვარულით მოელოდიან მას, რამეთუ მადლი და წყალობა რჩეულთა მისთა და მიხედვა მისი ღირსთა მისთა.

3. სიბრძნისაგან სოლომონისა (თ 4; 7-15)

მართალი თუ აღესრულოს, განსუენებასა შინა იყოს; რამეთუ სიბერისა პატიოსნება არა მრავალი ჟამი, არცა რიცხვი წელთა აღრაცხილ, რამეთუ მკცოვანება არს გონიერება კაცთა, და ჰასაკ სიბერისა ცხოვრება უბიწო. სათნო ღმრთისა იყო და საყუარელ იქმნა და ცხონდებოდა შორის ცოდვილთა, და გარდაიცვალა და წარიტაცა, რათა არა უკეთურებამან ცვალოს გულის? მის-ყოფა მისი, ანუ ზაკვამან აცოტუნოს სული მისი. რამეთუ შერი სიხენეშისა დააბნელებს კეთილსა და გურიობამან გულისთქუმისამან ცვალის გონებად, აღესრულა მცირედთა დღეთა და აღავსნა ჟამი მრავალნი გრძელნი, რამეთუ სათნო იყო უფლისა სული მისი. ამისთუ ისწრაფა განსლვა შორის უკეთურებისა, ხოლო ერთა მათ იხილეს და ვერ ცნეს და არცა დაიდგეს გონებასა ესევითარი, რამეთუ მადლი და წყალობა რჩეულთა მისთა და მიხედვა მისი ღირსთა მისთა.

- ლიტსა ზედა დასდებელი ტაძრისა - 1 მუხლი; დანარჩენი მუხლები წმიდისა:

მოწოდებული იყავ რამ მსახურებად ღმრთისა, ნეტარო, შეიმოსე სამღდელო სამოსელი სიწმიდისა და მადლისამ, და სამწესო სათუ შენისა ლოცვითა მკურვალითა იღუწიდი სულიერად წინაშე ღმრთისა, ქსნად განსაცდელთაგან და განრინებად ყოვლისაგან ვნებისა, აწ ჩუენცა გვიოხე მისა მიმართ, რამთა მოწყალედ უკუნ-აქციოს რისხუად თუსი, სამართლად ჩუენ ზედა აღმრული სიმრავლისაგან ცოდვათა ჩუენთასა, და წარგვიმართოს გზასა მას სინანულისასა.

სიწმიდშ შენი და სულისა ახოვანებად იხილა რამ ღმერთმან, დაგადგინა სამეუფოსა მას საყდარსა ქუთათისა და იქმენ სარწმუნო განმგებელი სამწესო შენისა, რამეთუ ლოცვად შენი და საქმეს და სწავლად საჭეთმპყრობელ და მძართებელ ექმნა რამ სამღდელოთა და ერთა,

მაღლობდენ ღმერთსა, მოვლინებისათვის ეგვეტიარისა მღდელმთავრისა, აწ ჩუენცა შეგვაწყნარე სახიერებასა მისსა, დაგვიცვას ბრძოლათაგან ეშმაკისათა, საცოტოთაგან კორციელთა და შფოთთაგან სოფლისათა.

ვითარცა მეფეთა ისრაელისათა მოუვლენდა უფალი წინამსწარმეტყუელთა სიქადულად მათდა, ზღუდედ შჯულისა და შუამდგომელად წინაშე მისსა, ეგრეთცა მარადის ექმნებოდი შენ თანა შემწედ ქეთილმსახურთა მათ მეფეთა იმერთასა, რამეთუ ერთობითა ზრუნვიდით აღორძინებისათვის სამწყსოასათვის თქუენისა, - გარეგან ცხოვართამთა მოსილთა და შინაგან მგელ-ღმრთისმსახურთა დაამკობლით და განიოტებდით და შერისხავდით სიწმიდისა შემრყენელთა და მამულისა მაოხართა, აწ ჩუენცა გარეწარგვხადე განსაცდელნი, ნეტარო მღდელმთავარო დოსითეოზ, და გკესენ ეშმაკთა კეთებისგან.

მოღუაწედ და მლოცველად გამოუჩნდი რამ შენდამი რწმუნებულთა, ღმრთისულიერად ქადაგებდი, ღმრთივგანბრძნობილო, და განსწავლიდი რამ სათნოებათა შინა, ღმობიერებითა გულისამთა მარადებას დაშურებოდი მშკლობით დაცვისათვის ქურივ-ობოლოთა და გლახაკთასა; სნეულთა და უძლეურთა ნუგეშსა-სცემდი და შეეწეოდი პყრობილთა, აწ ჩუენცა შეგვეწიე, ღმრთივგანბრძნობილო დოსითეოზ, და გკესენ ყოვლისაგან ძრისა და სალმობისა.

ვითარცა სარწმუნომ მამამ და მწნე მწყემსმთავარი, წმიდისა მეფისა სოლომონისა მიერ დადგინებულ იქმენ განმგედ იმერთა და ოდიშ-აფხაზთა საკათოლიკოსომსა საყდრისა, და კეთილად მწყიდი რამ სამწყსოსა შენსა, სიმწნითა მოვლიდი დაბა-სოფელთა, ყოველთა ნუგეშინისცემდი და ასწავებდი საღმრთოთა წეს-განგებულებათა განუხრელად დაცვასა, რამთა ბოროტსა განეშორონ და სულისა თუსისათვის ზრუნვიდნ მოწყალებითა, მარხვითა და ლოცვითა.

შემდგომად ქართველთა სამეფოთა სახლთა და საპატრიარქოთა უქმ ყოფისასა რუსთავან, ვითარცა ქართლ-კახეთსა, ეგრეთცა იმერეთსა, მამულისა სიყვარულითა აღგზებული ეფთუმე გაენათელისა თანა უშიშებად ამხელდი, ვითარცა მმართველთა, ეგრეთცა ეგზარქოსსა - ეკლესიისა ჩუენისა წინამდღვრად უმსჯავროდ დადგინებულსა, და უღლისაგან მათისა გათავისუფლებასა ევედრებოდი ღმერთსა, მას ევედრეთ, დაამხუნას მტერნი ერისა და ეკლესიისა ჩუენისა, და დასცეს მბრძოლნი ქრისტეანობისამ.

ხედევდი რამ ერსა შენსა ზედა მოწევნულსა განსაცდელსა, ვითარცა სულიერი წინამდღვარი, ახოვნად წინააღუდეგ მძლავრთა, ეწადათ რამ დამცრობად ყოვლისავე ქართულისა, და თანა-მზრახველთა თანა იღუწიდი განდევნისათვის დამპყრობელთა, გარნა ფარულად შეგიპყრეს ვითარცა ავაზაკი, გგვემეს და ეფთუმე გაენათელისა და გრიგოლ არქიმანდრიტისა თანა ხელშეკრული წარგზავნეს რუსეთსა, ხოლო თქუენ კორცითა განკაფულნი მდუმარედ ილოცვიდით და განძლიერებასა ევედრებოდით ღმერთსა, აწ ჩუენცა გვიოხე[თ] წინაშე მისა, დაგვიფარნეს ყოვლისაგან ვნებისა და საცოტოისა.

სურვილითა სასუფეველისამთა, ჭ, ღმერთშემოსილო, თავს იდევ სახუმილი განსაცდელთა და ტანჯვათამ და სიკვდილი უმსჯავრომ, რამეთუ მახლობლად სურამისა ლახუართა მიერ უწყალოდ დაგმერილი გრიგოლ არქიმანდრიტისაგან ეზიარე და წმიდამ სული შეპვედრე ღმერთსა, და ჭეშმარიტად მკვიდრ იქმენ უკვდავებისა, აწ გვითხოვე მისგან ლხინებად ცოდვათა ჩუენთამ, ჭ, ყოვლად სამღდელოო დოსითეოზ, და ერსა ჩუენსა მოანიჭე ძლევად ურიცხუთა მკდომთა და წინააღმდგომთა ზედა.

დიდებად მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

სისხლითა შეიღება გუამი შენი, შ, წმიდაო მღდელმოძღვარო დოსითეოზ მოწამეო, და უწყელო სიკუდილი შენი შიშითა ამბოხისათა დაფარეს მტარვალთა, და მერმე ფარულად დაგფლეს რად ტაძარსა შინა ანანურისასა, კიბითა მარტკლობისათა აღჰქედ და აღიწიე რად კამარათა მათ ცისათა, აწ პსუფევ გუნდსა მათ თანა წმიდათა მოწამეთასა, სამგზის სანატრელო მამაო, და მეოს ხარ მოსავთა შენთა და მგალობელთა.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

გიხაროდენ, ქალწულო, ღრუბელო და ეტლო სიტყვსაო; გიხაროდენ, უზესთაეს გონებისა და გარეგან საზღუარისა წმიდაო ღმრთისა საყოფელო; გიხაროდენ, უქორწინებელო სულითა, ზესთა ბუნებათა მიდგომილო; გიხაროდენ, თჯნიერ თესლისა მშობელო, და თჯნიერ ხრწნილებისა მაწოვნებელო; გიხაროდენ, მარადის ქალწულო, კურთხეულო.

- სტიქარონსა ზედა დასდებელი. ქმად 8.

აღასრულე რად მარტკლებრივი სრბად შენი, წმიდაო დოსითეოზ, ვითარცა სათნომყოფელი თჯსი ძლევისა გურგუნითა შეგამკო ქრისტემან და დაგამკუდრა საუკუნეთა სავანეთა, სადაცა არს განსუენებად დამაშურალთა და მოწამეთად, ნეტარო, და მოგენიჭა ძალი მორწმუნეთა შეწევნისად.

მუხლი. ქმობდენ მართალი და უფალმან ისმინა მათი და ყოველთა ჭირთა მათთავან იქსნნა იგინი.

ვნებათა ქორციელთა ზესთა ექმენ, შ, წმიდაო მღდელმოწამეო დოსითეოზ, და წმიდათა სისხლთა შენთა მიერ განაშენენ რად ეკლესიად სახედ სამკაულისა სამეუფოსა, შვილთა თჯსთა თანა შეიმკუების ბრწყინვალედ და გაწეს ყოველთა მორწმუნეთა გალობითა შესხმად საკურველისა მის ღუაწლისა შენისა.

მუხლი. ნათელი გამოუბრწყინდა მართალსა და გულითა წრფელთა სიხარული.

აპა, მოიწია ქსენებად შენი, წმიდაო დოსითეოზ, და მოგვიწოდს ქებად აღურაცხელთა საქმეთა შენთა, რომელთაცა იქმოდა უფალი შენ მიერ, ღირსო, და გამოგირჩია რად ჭურად რჩეულად და ორღანოდ დამტევნელად მადლთა მათ თჯსთა, გაქუს აწ კადნიერებად შეწევნისამ, რამთა ღირს გვყოს ღიდებად მისა.

დიდებად მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

ლოცვისა მღვარებითა განმტკიცებულ იქმენ შენ, ბრძენო მამაო, და ვითარცა ჯუარისმტვირთველი ერისა შენისად და სარწმუნო მსახური და მობაძავი ქრისტეს ღმრთისად, სიძენითა დაითმენდი მრავალთა ჭირთა, აწ ჩუენცა მეოს გვეყვა წინაშე მისა, რამთა ვნებათა ჩუენთა ღელვანი დაყუდოს და წარგვიმართოს ნავთსაყუდელსა მას ცხორებისასა.

აწ და მარადის, და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

უსძლოო ქალწულო, რომელმან ღმერთი მუცლად-იღე გამოუთქმელად, დედაო ღმრთისა მაღლისაო, ვედრებად მონათა შენთად შეიწირე, ყოვლადუბიწო, რომელი მისცემ ყოველთა შენდობასა ცოდვათასა, აწ ჩუენიცა ვედრებად შეიწირე და გათხოვე მისა შენისაგან შეწყალებად სულთა ჩუენთა.

- „აწ განუტევე“.

- შემდგომად „მამაო ჩუენო“-ს:

- **ტროპარი მღდელმთავრისა, ქმად 4**

ღუაწლთა შინა ღმრთისმსახურებისათა, ვითარცა ლამპარი გამობრწყინდი და წმიდამ კვართი შენი სათნოებათა მიერ განაშენე, წმიდაო მღდელმთავარო დოსითეოზ, ეველრე ქრისტესა ღმერთსა შეწყალებად სულთა ჩუენთათუს. - 2-გზის

- **ღმრთისმშობელო ქალწულო - 1 გზის.**
- **პურის კურთხევა.**

დიდი ცისკარი:

- „ღმერთი უფალი“ (იგალობება IV ქმაზე).

- **ტროპარი მღდელმთავრისა:**

ღუაწლთა შინა ღმრთისმსახურებისათა, ვითარცა ლამპარი გამობრწყინდი და წმიდამ კვართი შენი სათნოებათა მიერ განაშენე, წმიდაო მღდელმთავარო დოსითეოზ, ეველრე ქრისტესა ღმერთსა შეწყალებად სულთა ჩუენთათუს. 2-გზის

- „დიდება“ „აწ და“ - ღმრთისმშობლისა „აღდგომის განსატევებელი“ (ტროპარი ზმის მიზედვით): -

რომელი საუკუნითგან დაფარულ-იყო, და ანგელოზთაგან უცნაურ საიდუმლო, ღმრთისმშობელო, შენ მიერ კაცთა გამოეცხადა, ღმერთი შეურევნელად შენგან განკორციელდა, ჯუარცმად ნებსით თავს იდვა, რომლისათუსცა აღადგინა პირველდაძინებულნი, და იქსნა მან სიკუდილისაგან სულნი ჩუენნი.

- შემდგომად I ფსალმუნებისა, წარდგომა. ქმად 1.

ქუეყანასა ზედა ცხორებასა შენსა განპლევდი მღდელმოძღვარობისა ღუაწლითა და იქმენ რაო მოწამეს ჭეშმარიტი, ღმერთშემოსილო დოსითეოზ, ორკერძოვე ჰბრწყინავ მადლითა, ამისთუს სარწმუნოებითა ვადიდებთ მას, ნეტარო, რომელმან სამართლად გადიდა. 2-გზის

დიდებამ... აწდა...

განეცხადების საიდუმლო საუკუნითგან დაფარული მთავარანგელოზსა, მითხოობად ძრწოლით ქალწულისა მიძართ, ხოლო იგი ახარებს კურთხეულსა დედათა შორის, რომლისა-თანა ვკმობდეთ: გიხარღენ, მიმადლებულო, უფალი შენ თანა.

- შემდგომად II ფსალმუნებისა, წარდგომა. ქმად 4.

აპა, სიმრავლეს მღდელთმთავართამ წინამძღვრად აღგიარებს შენ, ღმრთივგანპრძნობილო, ვითარცა შემწესა ურცხვენელსა, და აღივსებიან საღმრთოვთა მით მადლთა, რომელ დაუტევე, მამაო დოსითეოზ, და იშუებენ საკუნებელსა შენსა.

დიდებამ... აწდა...

ყოველთა შემოქმედი ღმერთი და დამბადებელი, ყოვლადუბიწოო, წმიდაო, საღმრთოესა სულისა მიერ მუცლად იღე და უხრწნელად ჰშევ, რომლისათვისცა გადიდებთ შენ და გიგალობთ, ქალწულო, ვითარცა ყოველთა მეუფისა პალატსა და სოფლისა შემწესა.

- „სადიდებელი“ მე-19 კანონი (134-ე და 135-ე ფსალმუნები).
- „გადიდებსა“ მღდელმთავრისა (ფსალმუნთა გამოკრებილი მუხლებით - დავითნიდან).
- „წარდგომა“ შემდგომად „სადიდებელისა“:

სიბრძნე, ქმად 8.

ქრისტემან დაგადგინა რამ მღდელობობდურად და განმანათლებელად საზეპუროესა ერისა თუსისა, კუერთხითა სარწმუნოებისათა განიოტებდი ბოროტთა მგელთა, და სამწყსოსა შენსა იფარვიდი რამ ტაცებათაგან მათისა, მარტვილთა ღვაწლითა განშუებული დაგამკადრა სასუფეველსა თუსისა, მას ეველრე, ცოდვათა მოტევებისა მონიჭებად, სურვილით პატივის- მცემელთა ქსენებისა შენისასა.

2-გზის

დიდებამ... აწდა...

თანა დაუსაბამო სიტყუად მამისად, შენგან მიიღებს დასაბამსა ბუნებისა ჩუენისასა, ღმრთისმშობელო, და უქამო შემოვალს ჟამსა შინა და სიტყუად განზრქებოდის, ხოლო ძმი ღმრთისად ძედ შენდა იწოდების. ეპა, მიუწვთომელი ესე საიდუმლოდ, იესუ ქრისტე გუშინ და დღეს, და იგი თავადი არს უკუნისამდე. ამინ.

აღსავალი, ანტიფონი 1. ქმად 4

სიყრმით ჩემითგან ფრიად მბრძვანან მე არაწმიდანი ვნებანი, ამისთვის გევედრები: შემწე-მეყავ და მიქსენ სახიერ.

რომელთა გმულთ სიონი, სირცხულეულ-იქმნენით უფლისა მიერ, და ვითარცა განჯმული თივად შეგჭამნესთ გეენიამან.

დიდებამ... აწდა...

სულისა მიერ წმიდისა ყოველი სული ცხოველ-იქმნების და სიწმიდით ამაღლდების და განპპრწყინდების სამებისა მიერ ერთ-არსებისა, ღმრთივშუენიერად და საიდუმლოდ.

- წარდგომა ქმად 7.

(საცისკრო სახარებისა)

იქადოდიან წმიდანი დიდებითა და იხარებდენ სარეცელსა ზედა მათსა.

მუხლი. უგალობდით უფალსა გალობითა ახლითა, ქებად მისი ეკლესიასა შინა წმიდათასა;

- საცისკრო სახარება ლუკასი; (12 თ; 2-12)

პრქუა უფალმან თკისთა მოწაფეთა: არარად არს დაფარული, რომელი არა გამოცხადნეს, და დამალული, რომელი არა საცნაურ იყოს. ამისათკის რომელი ბნელსა შინა სოქუათ, ნათელსა შინა ისმეს, და რომელსა კურსა ეტყოდით საუნჯეთა შინა, იქადაგოს ერდოთა ზედა. ხოლო გეტყუ თქუენ, მეგობართა ჩემთა: ნუ გეშინინ მათგან, რომელთა მოსწყვდნენ კორცნი და ამისა შემდგომად ვერარად აქუს უმეტესი, რად გიყონ თქუენ. ხოლო გიჩუენო თქუენ, ვისა გეშინიდის: გეშინოდენ მისა, რომელსა შემდგომად მოწყვედისა კელ-ეწითების მთაგდებად გეპენიასა. პე, გეტყუ თქუენ, მისა გეშინოდენ. ანუ არა ხუთი სირი განისყიდების ორის ასარის? და ერთიცა მათგანი არა არს დაფარულ წინაშე ღმრთისა. არამედ თმანიცა თავისა თქუენისანი ყოველნი განრაცხილ არიან. ნუუკუე გეშინინ, რამეთუ მრავალთა სირთა უმჯობეს ხართ. ხოლო გეტყუ თქუენ: ყოველმან რომელმან აღიაროს ჩემდა მომართ წინაშე კაცთა, ძემანცა კაცისამან აღიაროს იგი წინაშე ანგელოზთა ღმრთისათა. და რომელმან უვარ-მყოს მე წინაშე კაცთა, უვარ-იქმნეს იგიცა წინაშე ანგელოზთა ღმრთისათა. და ყოველმან რომელმან თქუას სიტყუ? მისა მიმართ კაცისა, მიეტეოს მას. ხოლო სულისა წმიდისა მგმობარსა არა მიეტეოს. და ოდეს შეგიყვანნენ თქუენ შესაკრებელთა და წინაშე მთავართა და კელმწითელთა, ნუ ჰზრუნავთ, ვითარ, ანუ რად სიტყუად მიუგოთ, ანუ რად სოქუათ, რამეთუ სულმან წმიდამან გასწაოს თქუენ მას უამსა შინა, რად-იგი სოქუათ.

შემდგომად 50-ე ფსალმუნისა დასდებელი.

სიბრძნითა საღმრთოეთა საკურველად აღვსილ-იყავ რად ფიცხელსა მას ღუაწლსა შინა, ვითარცა მწყემსმან კეთილმან, სული თკის დასდევ სამწყსოესათკის შენისა, წმიდაო, და აწ განბრწყინებული მღდელობისა მადლითა, და წამებისა სისხლითა ყოვლად განშუენებული სდგა წინაშე ღმრთისა, მას უვედრე აწ, ყოვლად ნეტარო დოსითეოზ, ქსნად ჩუქნდა ყოვლისაგან ჭირისა და საცოტოისა.

- „აცხოვნე ღმერთო ერი შენი...“

საცისკრო კანონთა 9 ოდა (გალობა).

- იკითხება 2 კანონი .

- I კანონი - ღმრთისმშობლისა (ძლისპირი 2-გზის) - 6 მუხლად (იხ. პარაკლიტონის ბოლოს ღმრთისმშობლის კანონები: „ეტლთა მფლობელი ფარაო...“ ან „ქუეყანასა მწყურნებსა...“).

- II კანონი - მღდელმოწამისა (ძლისპირის გარეშე) - 8 მუხლად. (კმად 8).

- კატავასია: რიგითი.

- „უმცირესი“ - „უგალობდით უფალსა“.

გალობად 1, უგალობდითსა, კმად 2

ძლისპირი: ზღუსა მის მეწამულისა ღელვათა ვიდოდა პირველად ოდესშე ერი ისრაელისამ, და კელთა განპყრობითა მოსე ჯუარის სახედ ძალი იგი ამალეკისამ უდაბნოს დასცა.

იდიდების აწ ღირსებით ეკლესიასა შინა ბრწყინვალშ საქსენებული შენი, შ, მღდელმოწამეო მამაო, და გალობით შეამკობენ საკურველსა სიმწნესა შენსა და დიდებულებასა

მწყემსობისა მადლითა გამობრწყინდი, ღმრთივგანბრძნობილო, და დათხევითა სისხლისამთა განაშუნე რა ეკლესია, ვითარცა ძოწეულითა, ბრწყინვალედ შეიმკვე ღუაწლისა გურგუნითა დიდებად მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

საღმრთოსა მწყემსია, წმიდასა მღდელმოწამესა დოსითეოზს, ვითარცა ქართველთა სიქადულსა შეგასხმო ქებისა გალობასა, და გევედრებით შეწევნასა უამთა განსაცდელთა და ჭირთასა.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

შობასა ქალწულებითა ეგე შენ და თავად შემოქმედი ყოველთად და უფალი საკურველად მოგვივლინე ქორცითა, ყოვლადწმიდაო, მარადის ქალწულო დედაო.

გალობად 3, განძლიერდასა

ძლისპირი: იხარებს ეკლესიამ შენდამი, ქრისტე, და ესრეთ ღაღადებს: სასომ ჩემი ხარი შენ, განმაძლიერე, დამბადებელო.

აღმოსცენდი წარჩინებულთა თავადთაგან, და სიყრმითგან აღიზარდე რა ღმრთისმსახურებისა მოძღურებითა, სათნო ეყავ ღმერთსა, და მის მიერ მოცემული მადლი განამრავლე სიბრძნითა.

გული გითქმიდა რა შედგომასა ასპარეზსა მას მონაზვნურისა ღუაწლისასა, განმტკიცებული ჭეშმარიტებითა და შეჭურვილი ძალითა ჯუარისამთა შეუდეგ გზასა იწროსა და საჭირველსა.

დიდებად მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა

გაკურთხეს რა ხუცეს-მონაზონად სადიდებელად ღმრთისა, შეერთე ჭეშმარიტთა მსახურთა მისთა, და გულს-მოდგინებითა აღასრულებდი რა წმიდათა საიდუმლოთა, განსწავლიდი ყოველთა მოძღურებითა საღმრთოვთა.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

შენ გევედრებით, დედაო ღმრთისაო, შევრდომილნი ესე ოხასა შენსა და საფარველსა მარადის განგვარინე საცორუისაგან ბოროტისა და გვაუწყე გზად კეთილად მსახურებისაო.

გკესენ განსაცდელთაგან მონანი შენი, ყოვლადწმიდაო ღმრთისმშობელო ქალწულო, რამეთუ ჩუენ ყოველნი, შემდგომად ღმრთისა, შენდა მოვივლტით, ვითარცა უძლეველისა ზღუდისა და შუამდგომელისა.

მოიხილე ჩუენზედა, ყოვლადქებულო ღმრთისმშობელო, და ქორცთა ჩუენთა წყლულებანი ბოროტნი განკურნენ და სულისა ჩუენისა სნეულებანი.

წარდგომად, ქმა 4

ღირსად კელდასხმულ იქმენ რა ქრისტის მიერ მწყემსად ცხოვართა პირმეტყველთა, ქადაგებდი მართლმადიდებლობისა ყოვლადუბიწოსა სარწმუნოებასა, და ყოველთა ასწავებდი დამარხვასა მცნებათა ღმრთისათა, აწ ჩუენცა შეგვეწიე წინაშე მისა, რა მოგუცეს სლვად კეთილ-სახელ სოფელსა ამას შინა.

გალობად 4, უფალო მესმასა

ძლისპირი: იხილა რამ ეკლესიამან მზტ სიმართლისამ ჯუარსა ზედა ამაღლებული, დადგა იგიცა წესსა ზედა თუსსა დირსად და ესრეთ ღაღადებდა: დიდებამ ძალსა შენსა, უფალო.

იყავ რამ მეცნიერ საღმრთოესა სჯულისა, სხუათაცა გადასცემდი, და განაკრძალებდი რამ ქრისტეს მოძღურებითა, ნეტარო, წარმოიტყუენნე მრავალთა გონებანი მორჩილებად მისა.

სიტყუად და სწავლად ქრისტესი გექმნა რამ საჭეთმპყრობელად და მმართებელად, წმიდაო, აღიწიე სისრულესა მას სათნოებათასა, და დღითი დღე იღუწიდი სადიდებელად მისა.

დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა

იხილა რამ სიწრფოებად სულისა შენისად ღმერთმან, დაგსუა საყდართა სამეუფოთა მღდელთმთავრად ქუთათისსა, ნეტარო, და კეთილად ჰმწყსიდი სამწყსოთა პირმეტყუელთა.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

უქორწინებელო ქალწულო, შემდგომად შობისა იპოვე დადგრომილი ქალწულადვე, ამისთუ სარწმუნოებით ღმრთისმშობლად აღგიარებთ დაუდუმებელითა ბაგითა.

გალობად 5, ღამითგანსა

ძლისპირი: შენ, უფალო, ნათელი ხარ მომავალი სოფლად, განმანათლებელი გულთა მორწმუნეთა შენთასა, რომელნი თაყუანის-გცემთ შენ.

დადგინებულ იქმენ რამ ქუთათელად, წმიდაო დოსითეოზ, გულსმოდგინე ლოცვად შენი და კეთილი საქმეს, ვითარცა ნათელი დაულამებელი უძლოდა მღდელმთავრობასა შენსა.

მწყემს იქმენ რამ სამწყსოთა ქრისტეს ღმრთისათა, მწყსიდი და განსწავლიდი, ვითარცა მაცხოვარი ჩუენი მოძღურიდა თუსთა მოციქულთა, და ამხილებდი მღდელთა სიცრუესისათა.

დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

გნატრით შენ, ვითარცა მწყემსსა კეთილსა და მოძღუარსა იმერთასა, რომელი მარადის გამოზრდიდი ქურივ-ობოლთა და ღატაკთა, და ნუგეშინისცემდი ყოველთა მგლოვარეთა და უძლურთა.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

გონებად კაცთად და ანგელოსთად ვერ შემძლებელ არს გამოთქუმად ყოვლადდიდებულისა და გამოუთქუმელისა შენისა, ყოვლადწმიდაო.

გალობად 6, ღაღადყავსა

ძლისპირი: გალობით ქმითა სიხარულისამთა გაქებს შენ ეკლესიად შენი, ქრისტე, განწმიდე რამ იგი სისხლითა მაგით, რომელიცა გარდამოხდა გვერდსა საღმრთოსა წმიდასა.

მოსაყდრედ დაგადგინეს რამ აფხაზეთისა საკათალიკოსოესა ტახტისა, საღმრთოთა სწავლათა განფენდი მხარესა მას და აღხოცილ ცრუმორწმუნებისა საცოურსა.

საყდარი იგი მამათმთავრისად მოგანდო რამ ქრისტემან, სიბრძნითა მტვირთველობდი ჯუარსა შენსა, ჭ, სამგზის სანატრელო, და ძუელთა მამათმთავართა შეესწორე ღუაწლითა.

დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

შური გაქუნდა რაც მართლისა სარწმუნოებისა და განვრცობისათუს სიყუარულისა, გამოსჩნდი სულიერ წინამძღვრად ერისა შენისა, ნეტარო, და გვიჩვენე გზაც კეთილად მსახურებისაც.

აწ და მარადის, და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

განაპე საკრველნი ცოდვათა ჩემთანი, სძალო ღმრთისაო, ცხორებისა სჯულითა ცოდვისა სჯულისა დამჯენელო, რომელმან შევ მეუფე სჯულისაც.

კონდაკი

ეკლესიისა სუეტო შეურყეველო, საღმრთოო მღდელმთავარო ღოსითეოზ, ლოცვითა შენითა დაგვიფარენ, რომელნი უგალობთ დიდებულსა სახსენებელსა შენსა.

იკოსი

აწ განსცხრების კრებული მორწმუნეთაც მომხსენებელი ღუაწლისა შენისაც და ითხოვს მეოხებასა შემნიერისა ღმრთისა მიმართ, რამთა ცოდვისამიერი წყუდიადი უმეცრებისაც განდევნოს ჩუენგან, და უვნებლობითა, რწმნითა და სიხარულითა შეპმოსოს ყოველი, ღირსო, ვინაფცა პატივსა მიაგებს სახელოვანსა ქსენებასა შენსა.

გალობამ 7, კურთხეულარსა

ძლისპირი: საქამილსა შინა აბრამეანნი ყრმანი, მოგუთა მიერ კრულნი საღმრთოთა სჯულთათუს, შეითხინეს და ალსა შინა ღაღადებდეს: კურთხეულ ხარ, ღმერთო, ტაძარსა მას სიწმიდისა შენისასა.

აღამაღლებდი რაც ჭეშმარიტსა სარწმუნოებასა მართლმადიდებელთასა, ვითარცა ორდანომ, აღმოსთქუამდი სწავლათა ტკბილთა, და ერსა შენსა შთაუსახავდი გულსა შინა სიყუარულსა მშობელი ქუეყანისასა და სრულ-ყოფდი სათნოებათა შინა.

ფრიად განსწავლული ეგე მღდელთმთავარი განაწყობდი რაც სტამბასა, იწყე საღმრთისმსახუროთა წიგნთა ბეჭდვაც ქართულსა ენასა ზედა, და განაახლებდი ბუელთა მათ ქელნაწერთა და სიგელ-გუჯართა.

დიდებამ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

შუენიერად აღადგენდი და შეამკობდი რაც ეკლესია-მონასტერთა, ყოვლად ქებულო, გამოსჩნდი ნუეშად მონაზონთა და სამღდელოთა, მიანიჭებდი რაც ყოველსა სახმარსა ცხორებისათუს მათისა.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ზეციერნი დასნი და უკორცოთა კრებულნი უგალობენ შენგან შობილსა, ღმრთისმშობელო ქალწულო, უბიწოო, და ქმობენ დაუცრომელად: კურთხეულ ხარ, ღმერთო, ტაძარსა მას სიწმიდისა შენისასა.

გალობამ 8, აკურთხევდითსა

ძლისპირი: კელთა განპყრობითა დანიელ მღვმესა მას შინა მკუნი მოამდოვრნა და სამთა მათ ყრმათა დაშრიტეს ცეცხლისა ალი ღმრთისა მიერ და განპრმნობილნი უშიშად ესრეთ დაღადებდეს: აკურთხევდით ყოველნი საქმენი უფლისანი უფალსა.

სედვიდი რამ ივერთა ეკლესიისა და ერისა დამცრობასა რუსთაგან, ფრიად მჭმუნვარებდი, ყოვლად ნეტარო, და სამწყსოსა შენსა შთაუსახავდი გულსა შინა სიყუარულსა ღმრთისა და მამულისასა.

არცაღა ჰრიდებდი ეგზარხოსსა, რამეთუ ქართულსა ენასა და გალობასა იძულებითა გარდასცვლიდენ რუსულსა ზედა ეკლესიასა შინა, და მართლ-ქადაგებითა შენითა ამზელდი ბოროტსა მძლავრებასა მათსა.

დიდებად მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

მოღუაწებამან შენმან, წმიდაო, უფთუმისა თანა გაენათელისა, განამ წნო ერი იმერთად წინააღდგომად მძლავრთა მათ დამპყრობელთა და განამტკიცა ზრახუად მათი სამეფოსა თჯსისა აღდგენისად.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ანგელოსთა თანა იხარებენ შობისა შენისათუს ყოველნი, და სარწმუნოებითა გიჯობენ ღმრთისმშობლად, ყოვლადწმიდაო, რამეთუ მეუფშ და მაცხოვარი გვიშევ ჩუენ, რომელსა უგალობთ: აკურთხევდით ყოველნი საქმენი უფლისანი უფალსა.

გალობად 9, ადიდებდითსა

ძლისპირი: ლოდი საკიდური უქელოდ გამოეკვეთა შენგან, მთაო, გამოუკვეთელო, ქალწულო, ქრისტე - შემაერთებელი ბუნებათად. ამისთუსცა სიხარულით ჩუენ, მორწმუნენი, ღირსად გადიდებთ.

ფრიად განიმრავლე რამ მტერნი, წმიდაო, შეგიპყრეს უპატიოდ, და გათრევდენ და გტანჯვიდენ კელშეკრულსა, გარნა ახოვნად წინააღუდევ და ამზელდი უსჯულოებასა და მძლავრებასა მათსა.

უამსა მას გაენათელიცა შეგიპყრეს და თავსა შთაგაცვეს რამ ვაშკარანი, ორთავე ეგე მტცოვანნი მღდელომთავარნი, ვითარცა ამბოხის-მოთავენი ექსორია-გყვეს რუსეთსა.

დიდებად მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა

ბრძანებულ იყო რამ მოკუდინებად შენი გზასა, მკცოვანი ეგე ჰასაკითა უწყალოდ დაგგუმირეს მახვილითა, და ნეშტი შენი ფარულად დაფლეს რამ ანანურისა ტაძარსა, უფლისა მიერ მოიგე უკუდავი იგი ცხორებად სასუფეველსა შინა.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

სარწმუნოებით აღგიარებთ დედად ღმრთისა ჩუენისა, ღირსო, და წმიდად ქალწულად გქადაგებთ, ქრისტესა ძესა შენსა ევედრე ჩუენთუს, რამთა გკერისაგან მაღიდებელნი შენნი.

განმანათლებელი

ნათელმან უსხეულომან განგანათლა შენ, ნეტარო დოსითეოზ, და დასდე რამ თავი სამწყსოსათუს შენისა, მარტკლებრივი სისხლი შენი, წმიდაო, ვითარცა საუნჯშ ოქროსამ,

შეუმოსიეს ეკლესიასა ღმრთისასა და, ვითარცა გურგუნი სამეუფოო, შექული ბრწყინვალედ თუალთაგან მრავალსასყიდლისახსა, დაუდგამს თავსა თუსსა, რამთა პნათობდეს ყოველთა, რომელნიცა სიხარულითა შევლენან მას შინა, და ვითარცა მოწამესა ქრისტის ღმრთისასა, გევედრებიან შეწევნასა.

დიდებამ... (იგივე) აწდა...

ღმრთისმშობლად ჭეშმარიტად აღგიარებთ შენ, დედოფალო, შენ მიერ ცხოვნებულნი, რამეთუ ღმერთი ჰშევ გამოუთქმელად დამგსნელ ჯუარითა სიკუდილისა და თუსდა მიმართ მიმზიდველი ღირსთა კრებულისა, რომლისა თანა გაქებთ შენ, ქალწულო.

- „ყოველი სული“ - იგალობება.

- „აქებდითსა“ ზედა დასდებლები - მუხლი 8.

შეგასხამთ შენ ქებასა ამას, ვითარცა მწყემსისა კეთილსა და მღდელომოძღვარსა დიდსა, შემწესა კეთილმორწმუნისა მთავრობისა და მხედრობისასა, და სამწყსომსა თუსისა მქნელსა ყოველთა უცხოთა სწავლებათა და უსჯულოებათაგან, ამისთუსცა ვსასოებთ შეწევნასა შენსა ღმრთისა მიმართ, რამთა ერი ჩუენი დაიფაროს ზედა-მოსვლათაგან მტერისა და ეკლესიად ქართველთად დაიცვას შეუძრველად.

ქებით შეგამკობთ შენ, მსგავსად ღმრთივბრწყინვალისა ვარსკულავისა გამოჩინებულსა დიდსა მამასა და მღდელმთაგარსა, რამეთუ ვითარცა სანთელი პნათობდი მაღალსა ზედა სასანთლესა, და ექმენ ლამპარ მნიხებარს ლიხთ-იმერეთსა, ოდიშ-გურიასა და აფხაზეთსა, და ვითარცა ნათლისა სუეტი, ღმრთისმშობლის წილგვედრსა ერსა ჩუენსა, გსახავთ რამ მეოხად ღმრთისა მიმართ, და გევედრებით ქსნასა ყოველთა ძჯრთა და ურვათაგან.

შეგამკობთ შენ ქებისა გალობითა, ყოვლად სამღდელოო დოსითეოზ, ვითარცა ქრისტის მხედარსა ახოვანსა - აღმამაღლებელსა მართლისა და ჭეშმარიტისა სარწმუნოებისა ჩუენისასა, და სიქადულსა ქართველთასა, და გევედრებით მეოხებასა ღმრთისა მიმართ, ვითარცა მსწრაფლშემწესა და უძლეველსა მფარველსა და მეოხსა ყოველთა მართლმადიდებელთასა, რამთა განდევნოს ჩუენგან ცოდვისამიერი წყუდიადი უმეცრებისად და დაგვიფაროს მტერისა საბრჩისაგან და ძმათა მტერობისაგან.

იქების რამ ქართველთა ეკლესიისა მიერ სიმწნე შენი და ახოვანებამ, აპა, იქადის და იშუებს აწ მხარს იმერთამ, ნეტარო დოსითეოზ, რამეთუ მას შინა აღმოსცენდი რამ მწყემსი კეთილი, წმიდად სული შენი დასდევ სამწყსომსათვის შენისა, და ზეცით მოიღე ღმრთისა მიერ გურგუნი იგი ძლევისად, აწ გვიოხე მისა მიმართ, რამთა განბნეულნი ცხოვარნი თუსნი ერთობითა შემოგვკრიბნეს არვეთა შინა თუსთა, და აღამაღლოს რქამ მორწმუნეთა მართლმადიდებელთად.

იდიდების ეკლესიასა შინა ბრწყინვალს საქსენებელი შენი, რამეთუ მეფეთა და ერისა შენისა სიყუარულითა აღვსილი მოშურნე იყავ რამ მსახურებად ღმრთისა, აწ ჩუენცა შეგვაწყნარე სახიერებასა მისსა, რამთა დაამშვიდოს გულნი ჩუენნი, სოფლისა ღელვათაგან შერყეულნი და შეგინებულნი და გკენსნას ყოვლისაგან ბოროტისა.

- მუხლი. „პატიოსან არს წინაშე უფლისა სიკუდილი წმიდათა მისთა“.

იხარებს აწ ერი ჩუენი და იშვებს სავანს ანანურისად, რომელი იუნჯებს წმიდათა ნაწილთა შენთა, და მრავალი მორწმუნს მისწრაფვის დღესა ამას წიაღსა მისსა, რამთა გადიდონ

ქართველთა დიდი სამკაული, ტებილი მამამ და მოძღვარი ერისა ჩუენისახ, და დაღად-ყონ ქმითა მაღლითა: „მოწყალე ჰყავ ჩუენ ზედა მართლ-მსაჯული იგი უფალი, ნეტარო, რამთა განვსძლიერდეთ და განვცხოველდეთ სულითა და კორცითა, და შემძლებელ ვიქმნეთ წინააღმდეგომად საცოტურისა“.

- **მუხლი. მღდელთა შენთა შეიმოსონ სიმართლე და წმიდანი შენი სიხარულით იხარებდენ.**

შემოკრბით, ჭ, მორწმუნენო, და შესხმითა სულიერითა უგალობდეთ წმიდასა დოსითეოზ ქუთათელსა - ერისა ჩუენისათუს ფრიად დამაშურალსა წინაშე ღმრთისა, ქსნად განსაცდელთაგან და განრინებად ყოვლისაგან საცოტურისა, და ვევედროთ, რამთა დაიფაროს მამული თუსი - საქართველო - ყოვლისაგან ჭირისა და თანამბრძოლ გუეყოს ჩუენ მარადის წინააღმდეგომად მბრძოლისა, ჩუენ ზედა აღბორგებულისა და დაგვიცვას ყოვლისაგან საფრკისა.

დიდებად მამასა და ძისა და წმიდასა სულსა

მოვედით, ჭ, ერნო ქართველთანო - მამათა კრებულნო და მონაზონთა მწყობრნო მღდელთმთავართა თანა, მდიდარნო და გლახაკნო და ყოველნო პასაკნო, რამთა გალობით ყოველნი ვაქებდეთ მღდელმოწამესა დოსითეოზ ქუთათელსა, ვითარცა მნათობსა ქართველთა ეკლესიისასა, და ვევედრნეთ, ლოცვათა მისთა მიერ შეგვჭურნეს უფალმან ძალითა თუსითა უძლეველითა, ურიცხუთა მტერთა ჩუენთა ზედა და გუაცხოვნენეს ჩუენ, ვითარცა კაცომოყუარებან. (ქმა 5.)

„აწდა მარადის და უკუნითი უკუნისამდე ამინ“:

ღმრთისმშობელო ქალწულო, შენ ხარ ვენახი ჭეშმარიტი, რომელმან გამოიღე ტევანი ცხორებისა, შენ გევედრებით, მიმადლებულო, მოციქულთა თანა მეოხ გვეყავ ცხორებისათუს სულთა ჩუენთასა.

- „**დიდებამაღალიანი**“ - იგალობება.

- **ტროპარი მღდელთმთავრისა:**

ღუაწლთა შინა ღმრთისმსახურებისათა, ვითარცა ლამპარი გამობრწყინდი და წმიდად კვართი შენი სათნოებათა მიერ განაშუენე, წმიდაო მღდელთმთავარო დოსითეოზ, ევედრე ქრისტესა ღმერთსა შეწყალებად სულთა ჩუენთათუს. 2-გზის

- „**დიდება**“ „**აწ და**“ - ღმრთისმშობლისა „**აღდგომის განსატევებელი**“ (ტროპარი ზმის მიხედვით): -

რომელი საუკუნითგან დაფარულ-იყო, და ანგელოზთაგან უცნაურ საიდუმლო, ღმრთისმშობელო, შენ მიერ კაცთა გამოეცხადა, ღმერთი შეურევნელად შენგან განკორციელდა, ჯუარცმად ნებსით თავს იდვა, რომლისათუსცა აღადგინა პირველ-დაძინებულნი, და იქსნა მან სიკუდილისაგან სულნი ჩუენნი.

I, III და VI უამნებზე:

- **ტროპარი:** მღდელმოწამისა

- **კონდაკი:** მღდელმოწამისა

წმ. იოანე ოქროპირის საღმრთო ლიტურგია:

- „გამომსახველობითი ანტიფონები“ - „ნეტარებების“ - გალობისას ჩაერთვის „მომისსენენი“ - 8 მუხლად:
 - ღირსის III გალობიდან - 4 მუხლი (ძლისპირით).
 - ღირსის VI გალობიდან - 4 მუხლი, თავისი „დიდება“ „აწდა“ - თი.
 - **წარდგომაიქმაი 7:** იქადოდიან წმიდანი ღიდებითა და იხარებდენ სარეცელსა ზედა მათსა.
- მუხლი:** უგალობდით უფალსა გალობითა ახლითა, ქებად მისი ეკლესიასა შინა წმიდათასა.
- სამოციქულო** - მღდელმოწამეთა. -

ებრაელთა დასაწყისი: 334; ო.13; 7-16;

აღილუია, ხმა 2: მღდელთა შენთა შეიმოსონ სიმართლე და წმინდანი შენი იხარებდენ.

სახარება - ლკ. 67 დას. - 12 ო. 32-40.

განიცადე: სახსენებელად საუკუნოდ იყოს მართალი, ჰამბავისაგან ბოროტისა არა ეშინოდის.

შესვლად.

ტროპარი - მღვდელმოწამისა

კონდაკები - „დიდება“ - მღვდელთმთავრისა

„აწ და“ - „სასოო და შესავედრებელო...“

„წარდგომა“: „იხარებდით მართალნი უფლისა მიმართ და ესვიდით მას“. (ქმა 7).

მუხლი. „შეისმინე ღმერთო ქმისა ჩემისა“.

„აღილუია“: „მღდელთა შენთა შეიმოსონ სიმართლე“. (ქმა 4).

განიცადე: „საკსენებელად საუკუნოდ იყოს მართალი. ჰამბავისაგან ბოროტისა არა ეშინოდის“.

წეს-განგება შეადგინა: თინათინ მჭედლიშვილმა.

